

מסכת חגיגה דף ח

• **משנה דף ז:**, וגמרא מפרש חיסורי מחסרא..., ותניא נמי הכי....

שנדריים ונדבות אין קרבין ביו"ט.	עולות נדריים ונדבות במועד באות , ביום טוב אין באות,
שכל דבר שבחובה אינו באה אלא מן החולין.	ועולת ראייה באה אפילו ביום טוב, וכשהיא באה, אינה באה אלא מן החולין ,
גמרא דף ח. מביא ברייתא דרבינוהו קרא בכל מיני שמחות, אפילו מן מעות מעשר שני.	ושלמי שמחה באין אף מן המעשר (מעות מעשר שני)
דוקא חגיגת יו"ט הראשון של פסח הוא דבר שבחובה, וצריך להביא מן החולין (טופל חולין עם המעשר), אבל חגיגת י"ד שבאה כדי שיהא פסח נאכל על השובע לאו דאורייתא, ובאה אף מן מעות מעשר שני.	וחגיגת יום טוב הראשון של פסח, בית שמאי אומרים מן החולין, (לית להו ב"ש טפילה בדבר שבחובה) ובית הלל אומרים מן המעשר (בטופל עם החולין)
אבל לא בעופות ולא במנחות, שאין שמחה אלא בבשר בהמה.	ישראל יוצאין ידי חובתן משום (שלמי) שמחה בנדריים ונדבות ובמעשר בהמה, והכהנים בחטאות ואשמות ובבכור ובחזה ושוק,

גמרא דף ח.

• **עולא** - זה שבית הלל אומרים שחגיגה באה מן המעשר, היינו בטופל (מחבר) מעשר עם החולין.

טופלין...	חזקיה (דף ח).	ר' יוחנן (דף ח), רב חסדא (דף ח):	רב ששת (דף ח):
טופלין...	בהמה לבהמה, ואין טופלין מעות למעות	מעות למעות, ואין טופלין בהמה לבהמה	בהמה לבהמה, וטופלין מעות למעות
למר אתחזי ליה שפיר טפי יצאית חובתו מן החולין....	כשמביא בהמה שלמה מן החולין	כשחולין מעורבין עם כל אכילותיו	
תניא כוותיה...	"מסת", מלמד...מן החולין, ב"ש... וב"ה אומרים, אכילה ראשונה מן החולין....	"מסת", מלמד...מן החולין, ומנין שאם רצה לערב, מערב, ת"ל "כאשר יברכך ה' אלקיך".	"מסת", מלמד...מן החולין, ב"ש... וב"ה אומרים, אכילה ראשונה מן החולין....

- **טופלין בהמה לבהמה** - אם יש לו אוכלין הרבה, ואין להן סיפוק בבהמה אחת, יביא אחת לחגיגה מן החולין, והשאר מן המעשר, ואע"פ שכולן הבאות ביום ראשון שם חגיגה עליהן כבר יצא ידי חובה בראשונה מן החולין.
- **טופלין מעות למעות** - לקנות בהמה גדולה.
- **תניא כוותיה דר' יוחנן** - אם רצה **לערב** - אין לשון זה נופל אלא במעות שקנה בהן בהמה, דשתי בהמות, זו נכרת לעצמה....
- **תניא כוותיה דחזקיה** - **אכילה ראשונה מן החולין**, משמע בהמה לעצמה, ויביאנה על שלחן ראשון.
- **תניא כוותיה דרב ששת (דף ח)** - **אכילה ראשונה** - יש לפרש **בהמה עצמה**, ועוד יש לפרש **שיעור דמי אכילה ראשונה** מן החולין.
- ועשית חג שבועות לה' אלקיך **מסת** נדבת ידך" - **מסת לשון חולין** דכתיב "וישם המלך אחשורוש **מס** על כל הארץ".

מסכת חגיגה דף ח

ברייתא דף ח.

- "מסת", מלמד שאדם מביא חובתו (קרבת חגיגה) מן החולין.
- בית שמאי אומרים, יום ראשון מן החולין, מכאן ואילך (שלמי שמחה) מן המעשר (מעות מעשר שני).
- בית הלל אומרים, אכילה ראשונה מן החולין, מכאן ואילך מן המעשר (מעות מעשר שני).
- ושאר כל ימות הפסח, אדם יוצא ידי חובתו (של שלמי שמחה) במעשר בהמה.
- קושית הגמ' - אמאי אינו יוצא ידי חובתו במעשר בהמה ביום טוב?
- רב אשי - דלמא אתי לעשורי ביום טוב, ואי אפשר לעשר ביום טוב משום סקרתא, שצובעו, דתנן בבכורות, היוצא בעשירי, סוקרו בסיקרא ואומר הרי זה מעשר, והוא צבע אדום.

ברייתא דף ח-ח:

- "ושמחת בחגך", לרבות כל מיני שמחות לשמחה, (דלא בעי מיניה אלא שמחה, ואמר מר אין שמחה אלא בבשר), מכאן אמרו חכמים ישראל יוצאין ידי חובתן בנדירים ונדבות....
- יכול אף בעופות ובמנחות, תלמוד לומר "ושמחת בחגך", מי שחגיגה באה מהם, יצאו עופות ומנחות שאין חגיגה באה מהם, שכתוב בחגיגה "לא ילין חלב חגיגה...", וחלב לא נמצא אלא בקרבן של בהמה.
- רב אשי - מ"ושמחת" נפקא, יצאו אלו שאין בהן שמחה, שאין שמחה אלא בבשר.

רב אשי	ברייתא	"ושמחת בחגך" לרבות כל מיני שמחות לשמחה....
ת"ל "ושמחת", יצאו אלו שאין בהן שמחה, שאין שמחה אלא בבשר.	ת"ל "ושמחת בחגך", מי שחגיגה באה מהם, יצאו אלו שאין חגיגה באה מהם.	יכול אף בעופות ומנחות
בחגך ולא באשתך, שאין נושאין נשים במועד.	למעט עופות ומנחות וכנ"ל	"בחגך"

מסכת חגיגה דף ח:

• משנה

מביא שלמי חגיגה רבים לפי האוכלין, ועולת ראייה מועטת	מי שיש לו אוכלים מרובים (בני בית רבים) ונכסים מועטים
מביא עולות מרובות ושלמים מועטין	נכסים מרובים ואוכלים מועטים
על זה נאמר מעה כסף (עולה), שתי כסף (חגיגה)	זה וזה מועט (נכסים ואוכלים מועטים)
על זה נאמר איש כמתנת ידו כברכת ה' אלקיך אשר נתן לך	זה וזה מרובים

• קושית הגמ' - אם יש לו נכסים מועטים, מהיכא מביא שלמים מרובים?

• רב חסדא - טופל מעות חולין ומעשר יחד, ומביא פר גדול.

• רב ששת - טופל מעות למעות או בהמה לבהמה, וזה דתני בברייתא (דף ח.). "מסת", מלמד... מן החולין, ב"ש... וב"ה

אומרים, אכילה ראשונה מן החולין...., אכילה ראשונה יש לפרש בשני אופנים ושניהם אמת, או בהמה ראשונה

(טופל בהמה לבהמה), או דמי אכילה ראשונה (טופל מעות למעות).

מסכת חגיגה דף ח:

הפריש עשר בהמות לחגיגתו, הקריב חמש ביום טוב ראשון:	
ר' יוחנן - כיון שפסק, שוב אינו מקריב.	עולא אמר ר"ל - חוזר ומקריב חמש ביום טוב שני, ולא אמרינן עובר הוא בבל תוסיף, דרחמנא אמר "וחגותם אותו" חד יומא ותו לא, דהנך נמי דחד יומא הוא, ושני תשלומין דראשון.
ר' אבא - ולא פליגי, כאן בסתם וכאן במפרש,	
ר' יוחנן בסתם, שהיה לו זמן ביום להקריבו והיה לו אוכלים לאכול, ואפ"ה פסק, לכן שוב אינו מקריב, דחד יומא ותו לא.	עולא במפרש, דאמר בהדיא ליום ראשון אני מפריש את כולן, חוזר ומקריבן, שאינו אלא תשלומי דראשון.
אבל אם היה בסתם ולא מפרש , והטעם שלא הביא כולן ביום ראשון, או משום דלא היה לא זמן , או משום שלא היה לו אוכלים , אז אמרינן שאפילו בסתם, שדעתו היה ליום ראשון, ויכול להקריב בשני , שיום שני תשלומים לראשון.	

הפריש עשר בהמות לחגיגתו, הקריב חמש ביום טוב ראשון:		
סתם שהיה לו זמן ביום להקריבו והיה לו אוכלים לאכול, ואפ"ה פסק	סתם והטעם שלא הביא כולן ביום ראשון, או משום דלא היה לא זמן , או משום שלא היה לו אוכלים	מפרש
שוב אינו מקריב, דחד יומא ותו לא (ר' יוחנן)	דעתו היה ליום ראשון, ויכול להקריב בשני , שיום שני תשלומים לראשון (ר' יוחנן)	חוזר ומקריב חמש ביום טוב שני (עולא)

If you would like the shakla vetarya summaries emailed directly to you (before it is posted on the website), or to give feedback, please email blumenfeldyaakov@gmail.com.